

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 4 sierpnia 2020 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona A. K. w dniu 5 czerwca 2018 r. prowadziła samochód marki B. o nr rej. (...). O godzinie 8.10 przejeżdżała przez J., skrzyżowanie ul. (...). Na skrzyżowaniu ustawiona była sygnalizacja świetlna, przed dwoma skrzyżowaniami dróg, przestrzeganie sygnalizacji nadzorował G.. Obwiniona wjechała o godzinie 8.10.27 na pierwsze skrzyżowanie, gdy nadawane było czerwone światło dla jej kierunku ruchu. Następnie o godzinie 8.10.29 wjechała na drugie skrzyżowanie, podczas gdy od 5,703 sekundy było nadawane czerwone światło dla jej kierunku ruchu.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia obwinionej (k.99v),
- dokumentacja fotograficzna (k.1),
- pismo GITD (k.2),
- z akt sprawy II W 235/19:
- dokumentacja fotograficzna (k.2),
- wyrok (k.24).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej w części, w której podała, że wjechała na skrzyżowanie na czerwonym świetle i przejechała je bez istotnego naruszenia bezpieczeństwa w ruchu, gdyż w tej części znajdują potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej (k.1). Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia obwinionej w części, w której stwierdziła, że wjechała na skrzyżowanie na świetle żółtym i nie mogła zahamować pojazdu bez gwałtownego hamowania. Ta część jej wyjaśnień jest bowiem sprzeczna z treścią dokumentacji fotograficznej (k.1) i pismem GITD (k.2). Z pisma tego wynika, że obwiniona wjechała na przedmiotowe skrzyżowanie ponad 5 sekund od zapalenia się światła czerwonego, zatem światło żółte zapaliło się na tyle wcześniej przed skrzyżowaniem, że obwiniona zahamowałaby przed skrzyżowaniem gdyby podjęła manewr hamowania po zapaleniu światła żółtego. Nadmienić należy, że obwiniona mieszka w J., wiedziała o zainstalowaniu kamer na skrzyżowaniu, przez które przejeżdżała i powinna dostosować prędkość jazdy do konieczności zatrzymania samochodu przed skrzyżowaniem w razie zmiany światła z zielonego dla jej kierunku ruchu.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty w postaci dokumentacji fotograficznej (k.1), pisma GITD (k.2), z akt sprawy II W 235/19 dokumentacja fotograficzna (k.2) i wyrok (k.24) zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego obwinionej nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu na drodze publicznej wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami

i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Obwiniona naruszyła jeden z podstawowych warunków bezpiecznego korzystania z drogi publicznej w postaci obowiązku dostosowania się do sygnalizacji świetlnej, wyrażonego w art. 5 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W dniu 5 czerwca 2018 r. obwiniona jechała samochodem marki B. przez dwa skrzyżowania w J., na których były zainstalowane światła wskazujące pierwszeństwo przejazdu. Przed oba te skrzyżowania obwiniona przejechała gdy dla jej kierunku ruchu był nadawany czerwony sygnał.

Czyn obwinionej należy zakwalifikować jako wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., gdyż polegał na tym, że obwiniona naruszyła obowiązujące zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego wjeżdżając na skrzyżowanie kiedy pierwszeństwo przejazdu miały pojazdy jadące poruszające się ulicą prostopadłą do jej kierunku ruchu.

Obwiniona ma 42 lata, jest mężatką, nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje jako prawnik i osiąga około 14.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.99), nie była karana sędownie (k.88), popełniła wcześniej trzy wykroczenia w ruchu drogowym, w tym jedno 2 sekundy przed przypisanym jej w niniejszej sprawie (k.87).

Stopień społecznej szkodliwości wjechania na skrzyżowanie na czerwonym świetle był znaczny, gdyż obwiniona rażąco naruszyła obowiązujące zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i spowodowała przez to potencjalne zagrożenie bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Z załączonej dokumentacji fotograficznej (k.1) wynika, że czerwony samochód wjechał na skrzyżowanie z prawej strony pojazdu prowadzonego przez obwinioną. Kierujący tym pojazdem mógł wjechać na skrzyżowanie po zapaleniu się światła zielonego i oczekiwał na to, że inni kierowcy przestrzegają będą sygnalizacji świetlnej na skrzyżowaniu. Stopień winy obwinionej był znaczny, gdyż wjechanie na skrzyżowanie przez obwinioną nastąpiło dość długo, uwzględniając specyfikę ruchu drogowego, po zapaleniu się sygnału czerwonego.

Kara powinna przekonać obwinioną i ogół społeczeństwa, że popełnianie wykroczeń nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy w taki sposób prowadzić pojazdy by uniknąć możliwych i przewidywalnych zagrożeń bezpieczeństwa, a tym samym zapobiegać wypadkom i kolizjom na drogach. Obwiniona umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w komunikacji lądowej, stwarzała przez to potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim znaczne czasowe naruszenie sygnalizacji świetlnej i naruszenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz popełnianie trzech wykroczeń w ruchu drogowym (k.87), natomiast jako okoliczność łagodzącą uwzględniono niekaralność obwinionej (k.88)

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara 600 złotych grzywny. Kara ta powinna przekonać obwinioną, że pojazdy mechaniczne należy prowadzić z zachowaniem obowiązujących zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w tym zwłaszcza sygnalizacji świetlnej.

Obwiniona osiąga znaczne dochody, będzie mogła zatem zwrócić poniesione na rozpoznanie sprawy koszty, a nie powinny być one przerzucane na ogół podatników.